

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **LÉKÁRNA PANSKÝ DŮM s.r.o.**, IČO 04589718
sídlem nám. Osvobození 286, Říčany
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Trnkou
sídlem Opletalova 983/45, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2025, č. j. MZDR 15439/2024-3/OLZP,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2025, č. j. MZDR 15439/2024-3/OLZP, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 15 270 Kč, a to do rukou jeho zástupce Mgr. Jiřího Trnky, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo změněno rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv (SÚKL) ze dne 25. 4. 2024, č. j. sukls19777/2024. Žalovaný současně odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítl.
2. Rozhodnutím prvního stupně byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za neposkytnutí součinnosti při kontrole a dále povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II.

Obsah žaloby

3. Žalobce v žalobě namítá, že skutkový stav byl nesprávně zjištěn a právní závěry správních orgánů jsou nezákonné. Tvrdí, že požadované doklady neměl k dispozici z důvodu chyb v evidenci, což správnímu orgánu opakovaně sdělil (zejména dne 16. 11. 2023 a 30. 11. 2023). Podle žalobce nelze za těchto okolností dovozovat nesoučinnost, neboť absence dokladů byla objektivní a nikoli projevem jeho vůle nejednat.
4. Dále žalobce poukazuje na judikaturu, podle níž nelze pokutovat za nesoučinnost, pokud kontrolovaná osoba dokumenty nemá a tuto skutečnost správnímu orgánu sdělí. Argumentuje, že jeho vyjádření byla jednoznačná a nelze je interpretovat jako rozporuplná. Žalobce rovněž namítá nepřiměřenost uložené pokuty, která podle něj neodpovídá závažnosti údajného deliktu.
5. V žalobním návrhu se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví i rozhodnutí SÚKL v celém rozsahu. Případně navrhuje upuštění od potrestání nebo snížení uložené pokuty.

III.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že s námitkami žalobce nesouhlasí. Podle žalovaného žalobce v průběhu správního řízení neposkytl součinnost v požadovaném rozsahu, a to především tím, že nepředložil požadované výdejové doklady, které měly být součástí jeho evidence.
7. Žalovaný poukázal na to, že žalobce ve svých vyjádřeních ze dne 27. 10., 16. 11. a 30. 11. 2023 opakovaně uváděl, že požadované doklady se mu „dosud dohledat nepodařilo“ a že evidence vykazuje „pravděpodobně chyby“. Současně však tvrdil, že na přípravě dokumentů intenzivně pracuje a žádal o prodloužení lhůty pro jejich předložení. Podle žalovaného tak žalobce nikdy jednoznačně nesdělil, že doklady neexistují nebo že jimi nedisponuje, což by bylo nutné k tomu, aby bylo možné jeho postup kvalifikovat jako objektivně znemožněné poskytnutí součinnosti.
8. Žalovaný dále uvedl, že žalobce jako kontrolovaná osoba měl povinnost sdělit skutečnosti, ze kterých by jednoznačně vyplývalo, že požadované doklady nemá a nemůže je předložit. Tuto povinnost však žalobce podle žalovaného nesplnil, a tím neposkytl součinnost potřebnou k provedení kontroly.

9. K námitce nepřiměřenosti uložené pokuty žalovaný uvedl, že sankce ve výši 100 000 Kč odpovídá rozhodovací praxi SÚKL. Podle veřejně dostupných údajů bylo od roku 2020 uloženo 51 sankcí za porušení kontrolního řádu, z nichž 28 bylo právě v této výši, 15 vyšších a pouze 8 nižších. Pokuta uložená žalobci tak podle žalovaného nevybočuje z běžné praxe.
10. Žalovaný rovněž upozornil na chybnou identifikaci rozhodnutí SÚKL na straně 5 žaloby, kde žalobce uvedl nesprávné datum vydání (21. 11. 2023 namísto 25. 4. 2024).
11. V závěru žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení.

IV.

Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

12. Ze všeho nejdříve se soud *ex officio* zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí přezkoumatelné v mezích žalobních bodů.
13. Soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.
14. Relevantní část výroku žalobou napadeného rozhodnutí zní takto:
„I. podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se část výroku I) napadeného rozhodnutí, která zní: ... mění tak, že nově zní: ...
II. podle § 90 odst. 5 správního řádu: odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se ve zbytku potvrzuje.“ (pozn. zvýraznil zdejší soud).
15. Žalovaný tak odvolání zamítl, avšak současně rozhodnutí prvního stupně v jednom z jeho výroků změnil. Takováto kombinace výroku však není logická, a proto ani možná.
16. Již v rozsudku ze dne 27. 10. 2004, č. j. 6 A 127/2002-28 (č. Sb. NSS 462/2005), Nejvyšší správní soud vyslovil, že potvrzuje-li se rozhodnutí, pak se nemůže současně měnit a *vice versa*; takový výrok je v rozporu sám se sebou, a tedy nelogický.
17. Podobně se Nejvyšší správní soud již dříve vyjádřil i v rozsudku ze dne 28. 5. 2003, č. j. 7 A 124/2000-39 (č. Sb. NSS 5/2003): *„Správní řízení tvoří jeden celek do pravomocného rozhodnutí; vady prvostupňového řízení i rozhodnutí lze odstranit v řízení odvolacím. Pokud tedy ustanovení § 59 odst. 2 spr. řádu předpokládá, že odvolací orgán rozhodnutí změní nebo zruší, jinak odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí, jedná se o tři možné alternativy rozhodnutí, které se navzájem vylučují. Pokud některé z nich odvolací orgán spojí, jde o rozhodnutí nesrozumitelné, trpící logickým rozporem. Není tedy možné v odvolacím řízení současně zamítnout odvolání a prvostupňové rozhodnutí v jeho výroku změnit...“*.
18. Byť se citované judikáty týkají právního stavu za účinnosti správního řádu z roku 1967, jsou analogicky přenositelné i na současnou právní situaci, kdy správní orgány postupují dle správního řádu z roku 2004, neboť i za nynější právní úpravy je výrok napadeného rozhodnutí nelogický, vnitřně rozporný a správní řád jej neumožňuje.
19. Způsoby, jakými odvolací správní orgán může naložit s rozhodnutím prvního stupně, proti kterému směřuje odvolání, upravuje současný správní řád v § 90. Možné modalities výroku odvolacího rozhodnutí jsou následující:

- a) Zrušení rozhodnutí a zastavení řízení [§ 90 odst. 1 písm. a) a odst. 4];

- b) Částečné zrušení rozhodnutí, zastavení řízení v této části, potvrzení ve zbytku [§ 90 odst. 1 písm. a) ve spojení s odst. 5];
 - c) Zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání [§ 90 odst. 1 písm. b)];
 - d) Částečné zrušení rozhodnutí, vrácení věci v této části, potvrzení ve zbytku [§ 90 odst. 1 písm. b) ve spojení s odst. 5];
 - e) Změna rozhodnutí [§ 90 odst. 1 písm. c)];
 - f) Částečná změna rozhodnutí, potvrzení ve zbytku [§ 90 odst. 1 písm. c) ve spojení s odst. 5];
 - g) Zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí [§ 90 odst. 5].
20. Z podaného je zjevné, že nikdy nelze současně zamítnout odvolání a rozhodnutí prvního stupně změnit. To ovšem žalovaný učinil a spojil tak rozhodovací modalitty, které se navzájem vylučují. Důsledkem je, že žalobou napadené rozhodnutí je nesrozumitelné, trpící logickým rozparem.
21. Za této situace nebylo možno přikročit k věcnému přezkumu uplatněných žalobních bodů.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), žalobou napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
23. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tedy vyvaruje se kombinací rozhodovacích modalit, které správní řád nepřipouští.
24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Dále náklady žalobce představují náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění od 1. 1. 2025, ve výši 4 620 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, ve znění od 1. 1. 2025, ve výši 450 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba). Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, navyšuje se odměna o dalších 2 130 Kč. Celkem náklady řízení činí 15 270 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou jeho zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu